

maa kunne spares. Den højtærede Miniſter beklagede ganske viſt Medfættelſen, men ſaa vidt jeg kunde ſkønne, mente han dog ogſaa nok, at det kunde gaa, og jeg tror, det er den eneſte Vej, det er muligt for Udvalget at gaa. Dernæſt omtalte det ærede Medlem Lønningsforholdene for Bygningskonduktører. Det er et Forhold, ſom tit har været paa Dmtale her i denne Sal, og det ærede Medlems Betragtning i den Henſeende er viſt nok omtrent ogſaa min, jeg tror, vi ere omtrent enige, ſaa vidt det var mig muligt at høre, hvad det ærede Medlem egentlig fremſatte derom. Saa omtalte det ærede Medlem Konſul Akſelsens Ente. Ja, foruden hvad jeg før ſagde, kan jeg kun tilføje det, at Folketinget har jo i Fjor forkaſtet en Underſtøttelſe til Konſul Akſelsens Ente, og jeg havde haabet, at naar Folketinget en Gang havde taget Stilling til et ſaadant Spørgsmaal, havde man ikke haft nødigt at gøre det oftere. Nu er Forſlaget fremme paa ny, ganske viſt ikke i ſamme Form ſom i Fjor, men i en noget anden Form, en lille Smule mindre. Det tjener for ſaa vidt til Ære for den højtærede Marineminifter. Hjerte, at han har bragt Entens Sag frem igen for at ſe, om han kunde ſtaffe hende noget, men naar Tinget har taget ſit Standpunkt og ſagt: Vi ſynes, at Mænden har haft et for løſt Forhold til Staten, vi mene, det er alt for dyrt at give til Enten af Mænd, ſom have udført et Arbejde for Staten, for hvilket de have ſaaet deres Løn, at det er alt for farligt at komme ind paa at give Underſtøttelſe i alle ſaadanne Tilfælde, ſaa ſynes jeg ikke, Finansudvalget kunde komme i Nar og ſige: Skulde vi ikke gaa ind paa det alligevel. Det er ogſaa en af Grundene, blandt de øvrige, hvorfor Finansudvalget indſtiller denne Poſt til Nægtelſe.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgreds (M. Klauſen) havde jo en meget ſtor Anſe mod Venſtre, navnlig her. Han mente, at Venſtre ikke havde nedſat ſaa tilſtrækkelig paa de militære Budgetter, ſom vi havde lobet vore Vælgere at gøre. Vi ſkulde have lobet dem at nedſætte ſaa meget ſom muligt. Men det have vi jo ogſaa beſtræbt os for, vi have nedſat og ſøgt Nedſættelſer ſaa meget ſom muligt, naar vi ſkulle handle forſvarligt over for de beſtaaende Inſtitutioner, og naar man ikke ſkal komme til at krænke de beſtaaende Love og Vedtægter. Vedtægterne ſagde det ærede Medlem, tager han intet Genhyn til, han bryder ſig ikke om dem, om de ere aldrig ſaa gamle, han ſtemmer efter ſin Overbeviſning. Men hvis det ærede Medlem vilde

tænke ſig, hvad Følgen kunde blive af, at Folketinget handlede ganske paa ſamme Maade ſom han, ſaa vilde han ſe, at man vilde komme til et mærkeligt Reſultat. Hvis Folketinget uden videre udfremte de 1,200,000 Kr. paa Nybygningstontoen paa Værftet uden at have noget andet Lovforſlag vedtaget om, hvorledes Værftet ſkulde anvendes — det maatte da gaa forud — hvad ſaa? Ja ſaa vilde jo ikke alene Værftets Arbejdere komme til at gaa ledige uden at have noget at beſtille, de maatte afſtediges uden videre, men Forholdet vilde ogſaa blive det, at den Flaade, vi have, ingen Tilgang ſit, Skibene gik væk alle ſammen. Nu kan det ærede Medlem ſige: Det bryder jeg mig ikke om, for jeg vil ogſaa have Flaaden afſtaffet, men naar han ſiger det, hvorfor ſtemmer han ſaa for en Række Bevillinger til at holde Flaaden ved lige? Saa maa han jo ſtemme det ud alt ſammen. Derfor kunde jeg bedre forſtaa, om det ærede Medlem havde ſagt: Jeg ſtryger baade §§ 22 og 23 med tilhørende Afſnit paa § 26. Det havde været nok ſaa rationelt at gøre det. Der er fra det ærede Medlems Standpunkt ikke ſtor Mening i at ſige: Vi have ikke noget imod at lægge Dæk paa et Panſerſkib, indſætte ny Redler i det og gøre det i Stand fra den ene Ende til den anden, for at det kan ſeje. Derfor mener jeg, at naar man ſtaaer paa det Standpunkt at ville ſtryge uden at bryde ſig om gamle Vedtægter og uden at bryde ſig om de Ting og Inſtitutioner, ſom man har i Gang, ſkulde man gøre det rationelt og ſige: Lad os ſtryge det alt ſammen. Det havde været nok ſaa let at forſtaa, ſom at man ſtryger paa nogle Punkter og lader ſtaa paa andre Punkter, det kan jeg ikke ſaa godt forſtaa. Men jeg kan forſtaa, at det ærede Medlem vel ſagtens vil have et Særſtandpunkt i denne Sag. Det kan han vel ikke godt andet for ſit Partis Skyld, og derfor gælder det om ſaa meget ſom muligt at tage Afſtand fra de øvrige Partier her i Tinget. Det kan det ærede Medlem gøre, men jeg tror ikke, at det ærede Medlem i Virkeligheden har noget at bebrejde Venſtre i dets Forhold til ſine Vælgere.

M. Klauſen: Den højtærede Marineminifter udtalte, at han ikke var vidende om, at Krigsskibe vare ſejele ind i Havnen ſaaledes, at deres Kanonmundinger kunde pege op langs Kjøbenhavns Gader. Jeg ſkal dertil ſige, at det var et almindeligt Rygte og et almindeligt Samtaleemne her i Kjøbenhavn, den Gang Regeringen den 1ſte April 1885 udfærdigede ſit første Proviſorium. (Marineminiſteren [Ravn]: Men